URAM IRGALMAZZ

Prokop Péter

URAM, IRGALMAZZ!

URAM, IRGALMAZZ!

A Jézus Szíve-litánia Prokop Péter képeivel
és Szabó Ferenc elmélkedésével

Róma 1983

A fedőlapot tervezte és a képanyagot szerkesztette:
Szokoly György

Készült Ugo Detti nyomdájában - Via G. Savonarola, 1 - I - 00195 Roma

« MEGJELENT ÜDVÖZÍTŐ ISTENÜNK EMBERSZERETETE... »

A XII-XIII. századi francia székesegyházak kapuja felett (Chartres, Párizs, Reims, Amiens...) a tanító és áldó Krisztus szobra fogadta a híveket. Ezt az üdvözítő Jézus Krisztust « szép Isten »-nek nevezte el a nép. A megtért J.-K. Huysmans, aki pedig szerelmes volt a Chartres-i székesegyházba kicsit « negédesnek » tartotta a bejárat Krisztusát. Igaz, nincs dicsfénye: az ember fia. De Ő a Fiú. Kezének ünnepélyes mozdulata és tekintete tekintélyt sugároz; miközben a könyvet tartja, áldást oszt. Nyugodt arca, orrának és szemének határozott vonásai, rendezett szakálla valami kimondhatatlan méltóságot kölcsönöznek e « szép Istennek ». Nyugodtan vár, messze tekint; sem a szomorúság, sem a mosoly nem redőzi ezt az arcot. Komoly, szabad; kész, hogy megszabadítsa népét.

A keleti ikonok is ilyen nyugodtak: a megtestesült Ige visszfényei. De a művészet — főleg az újabb kori — megjelenítette a Szenvedő Szolga eltorzult arcát is, a halálba menő Jézus szenvedéseit, a passió különböző állomásait minden részletében. A Getszemáni kert haláltusájától a végső « Beteljesedett »-ig elénk állította az Üdvözítőt, aki szeretetből vállalta értünk a kereszthalált. Átszúrt Szíve lett az önmagát ajándékozó szeretet szimbóluma. « Isten Szeretet », hangoztatja Szent János (1 Jn 4,8). Ennél többet, mélyebbet nem mondhatunk Istenről. Jézus emberszerető Szívében « megjelent üdvözítő Istenünk emberszeretete. » (Tit 3,4)

A szerelmes szívet vés a padba, rajzol a falra, hogy kedvese iránti szerelmét kifejezze. Ha művész, író, költő, művészi kifejezést ad élményének. De mindig a jelkép, a szimbólum nyelvén szól. A szimbólumok « nyelvezete » koronként változik. De minden időkben a szépség, tehát az igazság egyik megközelítésének útja volt, és az is marad. Racionalista és technikai civilizációhoz szokott kortársaink talán édeskés romantikát látnak a vallásos élmény olyan megnyilatkozásaiban, mint amilyen pl. a Jézus Szíve-tisztelet. Kétségkívül, Alacoque Szt. Margit és Boldog C. de la Colombière korának más volt az ízlése, mint nekünk. De a kereszténység lényege változatlan: az Üdvözítő Jézus önfeláldozó szeretete számunkra a láthatatlan Isten legfőbb kinyilatkoztatása: « Isten Szeretet! »

Prokop Péter modern képei megváltásunk drámáját jelenítik meg — főleg Jézus passiójának megdöbbentő látomásaival. Ennek a drámának színhelye-szentélye az Üdvözítő Istent és embert szerető Szíve. Ezt a drámát részletezi a Jézus Szíve-litánia.

« Igen, a mi bűneinkért szúrták át, a mi gonoszságainkért törték össze; a mi békességünkért érte utol a büntetés, az ő sebei szereztek nekünk gyógyulást... Megkínozták, s ő alázattal elviselte, nem nyitotta ki száját. Mint a juh, amelyet leölni visznek, vagy amint a bárány elnémul nyírója előtt, ő sem nyitotta ki száját. » (*Iz* 53, 5 *és* 7) *A Szenvedő Szolga sorsát teljesíti be Jézus. Eltorzult arcán, szétmarcangolt testén, átvert szívén a gyalázat és a megaláztatás stigmái sajognak. Nehéz itt észrevenni azt a szépséget, amelyről a zsoltár énekel: « Szép vagy, szebb, mint bárki az emberek fiai közül. Ajkadon kellem ömlik el, Isten megáldott téged mindörökre. »* (*Zsolt* 45,3) *Az Énekek Éneke szerelmese ugyanígy énekel a kedvesről. És mégis: az Isten és az ember között kötött új szövetség Közvetítője a kenózisban, az önkiüresítésben* (*Fil* 2,6-11) *nyilatkoztatja ki legragyogóbban a Dicsőséget. « A fényes Isten-arcot vér s fájdalom fedi... » De ez az eltorzított arc vakító teofánia: a Szeretet-Isten megnyilatkozása. Szépség és rútság itt már nem emberi mércékkel méretnek. Mert a teremtés és a szellemvilág igazi szépségét a belső tűz nyilvánítja ki: a szeretet. A keresztrefeszített Jézus tekintetében Isten tekintete ragyog. A Fiú átszúrt szívében az Atya irgalmas szeretete tárul fel.*

Prokop Péter képei — bár számomra főleg a Szenvedő Szolga sorsát ábrázolók a legmegrázóbbak — az örök Atya Fia dicsőségének sugárzását is megsejtetik, a Feltámadott és Megdicsőült Krisztusét, az Apokalipszis győzedelmes Bárányának allelujás örömét is. Megváltásunk misztériuma a feltámadás dicsőségével zárul. De ez a dicsőség már ott ragyog a Golgota megkínzottjának homlokán és a három kereszt mögött felderengő húsvéti fényben. És ugyanez a dicsőség és szépség — Isten Fia szépsége — hatja át Jézus ujjongó imáját még a szenvedés előtt:

« Áldalak téged, Atyám, mennynek és földnek Ura,
Mert elrejtetted ezeket a bölcsek és okosak elől,
És a kisdedeknek jelentetted ki.
Igen, Atyám, így tetszett neked.

Mindent átadott nekem Atyám:
Senki más nem ismeri a Fiút, csak az Atya,
És az Atyát sem ismeri senki, csak a Fiú,
És az, akinek a Fiú ki akarja jelenteni.

Jöjjetek hozzám mindnyájan,
Akik elfáradtatok és meg vagytok terhelve:
Én felüdítelek titeket.

Vegyétek magatokra igámat
És tanuljatok tőlem,
Mert szelíd vagyok és alázatos szívű —
És nyugalmat találtok lelketeknek. »

(Mt 11,23-29)

Ilyen gondolatok merültek fel bennem Prokop Péter képeit szemlélve. Ezek a képek önmagukért beszélnek, nincs szükségük kommentárra. Egyébként a festőművész szívből jövő vallomásában itt elmondta az album megszületésének indítóokait; egyben « ars poeticá »-ját is feltárta. Az albumot lapozgatva ki-ki hangulata, élménye és áhítata szerint szemlélődhet. A litánia szövege « mankóul » szolgálhat: a képmeditációhoz néhány szentírási gondolatot sugall, rögzíti a képzeletet. Én magam a képeket szemlélve és a litánia szövegét hozzáillesztve a képek mellett olvasható négysorosokban fejeztem ki élményemet. Előbb prózai szövegre gondoltam, de aztán a ritmus és a szabadon « kínálkozó » rímek verses formába öltöztették a szemlélődésből fakadt élményt. Talán nem zavarják az elmélkedést. Az egyház évezredes liturgiája kedveli a költői kifejezést: a himnuszok, antifonák, vagy akár a zsoltárok ritmusai segítenek az imádságban. Magyar egyházi énekeink szintén igénybe veszik a ritmus és a rím eszközeit, hogy jobban elménkbe és szívünkbe véssék az « amor sanctus » titkait.

A megváltásunk 1950. *évfordulójára emlékező Szentévben ez az album is segíthet bennünket a titok elmélkedő elmélyítésében.*

Szabó Ferenc S.J.

PÁR SZÓ ELŐZMÉNYÜL

Nem vagyok illetékes a Jézus Szíve-tiszteletről értekezni. Teológus dolog. Azonban ifjúkorom legszebb elmélkedési könyve Prohászka Ottokár: *Élővizek forrása* visszajelentkezik a múltból. A fiatalság fölcsendülő emléke szedette össze ezt a rajz-sorozatot 26 éves római tartózkodásomnak a kezemben lévő anyagából. Egy-két színkompozíció kivételével inkább csak színezett grafikák, amelyek kapcsolatba hozhatók a Jézus Szíve-litánia 45 invokációjával.

Hangsúlyozom, nem illusztrációk. A régi mozikban sugároztak a néma film vetítése közben andalító vagy drámai melódiákat. Ilyesféle hangulatkeltő muzsikának szántam. Olykor lágy hegedű, máskor nagydob vagy rikoltó klarinétként kíséri a pap és hivők váltakozó imáját. Esetleg áhítatra ihlet, de föl is ráz, míg a fotölyben lapozza valaki a könyörgések egymásutánját.

Triviálisan így fogalmaznám: a sok « irgalmazz nekünk » monotoniájában afféle cigarettaslukk, amely megemeli a lélek lendületét.

Mondhatnám asztali vecsernyének is. Negyedórás szobai kikapcsolódás. Mankó a féllábúnak, aki nehézkesen áll neki a meditálásnak. Rúd a magasugrónak, hogy jobb eredményre szárnyalhasson. Segítő jobb a féloldalasnak. Jó szó a szomorúnak. Vígasz a reménytelennek. Mentőöv a fuldoklónak.

Mélytengerek fura lényeket rejtegetnek. Csodás színeket és formákat. Szívünk titkos kamráiban is meglepetésekre számíthatunk. Ne hőköljünk vissza a rettenettől se. Nemcsak édes érzések gyűjteménye a vallás. Ebben is segít ez a fantázia-oldó szórakoztató képeskönyv, amely kilendít a megszokottságból és rátérít az elcsodálkozásra.

Eleinte szöveggel terveztem. Éppen a Prohászka-kötetbe beledobálva. Nem lelkesedtek érte. Így hát megszabadultam aggódó kiadók ízlésétől. Hányszor álltak mögöttem ingyen dolgoztatóim azzal a hátsó biztonsági szeleppel: hadd csinálja, legföljebb lemeszeljük. El is szoktam már a figyelemtől. Hat éve csak az életművemen dolgozom. Magam vagyok a magam mecénása. A rendelések olcsó kufárait kinevetem.

Így maradt meg a Jézus Szívét dicsérő fohászok egymás utánja, mint kötelező rend. Bizony a válogatás nem könnyű: mit tegyek ki a vásárra. Nemcsak az a probléma, hogy több lap közül melyik a legkifejezőbb, hanem az együttes is bejelenti sajátos igényeit. Néha a jobbat kell félretennem a következő miatt, hogy ne versenyezzenek, hanem kánonkórus módjára összhangban daloljanak.

Mivel nem szándék-művek, azaz nem a fönt nevezett célra készültek, éppen ezért nem is együttőben álltak glédába. Maga a születés időpontja is, de az éppen akkor fölhasznált más-más csinálási eszköz is modulálja a létrejött hatásokat. A gömbiron vonala más ízű és más a zömök ecsetpötty. Ha emiatt nem uniformis-szerűek, az nem is baj. Legalább a tizedik tábla után nem válnak unalmassá. A mindig jelenlévő kéz indulata, amely a vonalakba sűrűsödik, s a tónus - különbségekben rejlő belső feszültség összefogja az oldalakat.

A költő antológiáját könnyen sorba rakhatja a versek dátumai szerint. Ám engem az önként elfogadott ájtatosság kronológiája kötött. Mesterségbeli lépéseim útját mellőznöm kellett. Az évszámsor ugra-bugra, előre-hátra kavarodásra kényszerült. Akárcsak a nagyság szerint sorakozó gyerekek fogócskába kezdve szétesnek és keresztül-kasul rajzó rendetlen csoporttá gombolyodnak. A szignálás szabályos időpontjai hol elől, hol középütt vagy épp a legvégére szorultak a játékszabályok szerint.

Magyarázó szöveget, olyan esztétikai-teológiai félét meg egyenesen nem akartam. Néha a TV-ben a film előtt beültetnek valami okos lányt, aki előre megmagyarázza, hogy hogyan kell majd látni. Szeretném leütni. Nekem ne okoskodjon. Hagyjon nézni az én ízlésem szerint. Ne tukmáljon. Az agyamat se mossa. Bízza csak rám, hogy mit szedjek ki magamnak a műsorszámból. Nem szerettem volna így kiskorúsítani és megszégyeníteni a velem együtt a litániában elmélyedőket.

S mi történik, ha ezen a lapozó tárlaton a résztvevőim nem értenek meg. Egészen másra ihletődnek, mint szándékoltam. Nem ok az aggodalomra. Az alkotó tevékenység a kozmikus mibenléte miatt többet tartalmaz annál, mint ami éppen tudatosított volt. A kultúrát meghatározhatom így is: egy bizonyos embercsoport közös lélegzése. Bennem és kortársaimban ugyanaz a keresztül-kasul áradó szellem él. A gótika egyféle hasonlóságra ihlette a középkori embert. Dante századának a hiedelemvilágát kényszerítette a maga költői formáiba. A közösből merítettet rímesítette. Ha nem akarta is, a Commediában benne van ez is, amire esetleg nem gondolt, de mint kora gyermekének az agysejtjeihez hozzákapcsolódott.

Talán még szemléltetőbb a csillagmiriád fölöttünk. Galilei másnak képzelte ugyanazt, amit a mammut-távcsövekkel kereső modern csillagász tud. A szikrázó porral behintett Mindenségből Kepler a maga felfogását olvasta ki, de jóval többet mond a mai iskolás gyerek tankönyve, amely ugyanazt a látványt magyarázza. A költő meg hallani se akarja, hogy föladja szendergését, s brutálisnak tartja az űrhajós csizmáját, amely beletaposott az álmodozók halovány Holdjának arcába.

Még azt se bánom, ha katalógusom egyiket-másikat fölmérgesíti. Hogy lehetett ezzel a könyörgéssel így elbánni. A fényképeimet rakosgató bíboros, aki az engedélyt megadta a római akadémiára, így méltatlankodott: Che

orrore. (Ó borzalom!) De szokásos nagylélegzetű olasz természete túlsegítette elfogultságán, hogy a neki szörnyűn más másként ihletődhet. A fölborzolódás már maga jó kiindulópont, mivel valami jobbat áhít. Elindult benne a keresés, s amit a festő nem talált ugyan el, mégis az segíti a sikerültebb megoldás felé. Ne dobja el — kérem — ezt az albumocskát! Fél év múlva más érzelmekkel üti föl újból. A nagyon kék szoba élménye a második látogatáskor sokat veszít az erejéből: ejnye, nem is annyira bántó, mint első alkalommal. Micsoda kár, hogy a nagy Giudiziót nem élvezhetjük többé a legelső döbbenet meghatódottságával.

A középkori másoló Ave Mariát kért a kódex fölötti görnyedéséért. Megelégszem, ha a nyomomba járó igyekszik ráállni lelki fölvevőjével az én adóállomásomra, hogy benne is csendüljön a zsoltár. 45 kép kiállítási anyag, rokonszenv nélkül lehetetlen velem tartani. A lelkek közössége miatt bár én adok, de megkapom a magam jussát is, ha a néző arcán átverődik a fény. Ezt megköszönöm, s ez elég.

Dante pokla nehéz vállalkozás volt. Denaturált alakjaimban csak annyit kölcsönzök a természet formáitól, s azt is eltorzítva a kimondás érdekében, amennyi szükséges kiemelkedni e világból a szellem más dimenziói felé. Magatartások: szenvedés — öröm, együttérzés — ellenségeskedés, szelídség — gyülölet, türelem — düh, kárhozat — megdicsőülés, égi dörömbölés — a sors elfogadása stb. stb. érdekelnek, nem a meztelen Murillo-angyalkák.

A művészet játékelmélete sokban igaz. Csak el kell fogadnunk, hogy játszani is lehet elkötelezetten. Nemcsak a labdarugó világbajnoki mérkőzésben. S a másik oldal is áll: halálos komoly feladatokat is lehet játszi könnyedséggel, megállíthatatlan fantázia-ötletekkel megoldani. Tamás borravalót ad a hóhérjának. Tegyük hozzá: a művészetben még a kín ábrázolása se lehet kínos. Otthagyjuk a színházi drámát.

Vallom a « l'art pour l'art » elvet, akárcsak a « jót a jóért » is kiindulópontom. Bármi ront bele, akármilyen oldalról a két kristályelvbe, vesztenek művészi vagy erkölcsi értékükből. A tiszta erkölcs nem engedi elszennyezni tetteink igaziságát. Egyéni érdek, előmenetel, ranglétra, még a köz hasznának a maszkja is leminősítik cselekedeteink értékét. Tiszta vizet a pohárba. Végig következetesen az utolsó leheletig, megalkuvás nélkül csak kevesen bírják ki. Ugyanígy a művész is elhibázhatja mesterségét: olajkép hatásra törekedik mozaikkal, megerőszakolja kifejezési anyagát. Eladja magát, más valaki ízlésére dolgozik. A festő képet fest, a képráma belső törvényei szerint. Lehet irodalmi, erkölcsi vonatkozása is, a laikusnak is tetszhetik, de a képiség sohase szenvedhet csorbát. A legfönségesebb vallási dogma se emel művészetté. Csak a kimondás hogyanja az értékmérő szempont. Lehet, hogy szemet meg szájat kéne még odabiggyeszteni az üres tojásnak hagyott arcba a faluvégi nagymama miatt. De a beleszólást el nem fogadhatja freskós.

Saját döntésén múljék, hogy mikor kész. Kompozíció, amelyhez se hozzáadni, se elvenni nem lehet.

Vallásos művészet-e az enyém? Az urbinói egyetem igazgatóját megkérdezték: Kereszténynek tartja-e magát? Dünnyögve, alázatosan vallja: soltanto un aspirante. Azaz csak remélem, hogy azzá válhatok. Azt bizonygatta, hogy mindnyájan csak úton vagyunk. Az egész élet küzdelem azzá válhatni. Senki se tudhatja, meddig ér el a hegyi ösvényen. Az elbizakodott meg pont a gőgje miatt bizony vissza bukhat. Mint a kockát gurigató gyerek, amelyiket visszadobó számra juttatta a szerencsétlenül forduló kocka. Döntse el hát kérdését a kíváncsi kérdező: van-e hivő megrendülés a vonalakkal játszó kéz indulataiban. Mert csak művészet van. Vallásos csak annyiban, amennyire lélekből fakadt. Hogy oltárra kerül, kegytárgyként használják: másodrendű kérdések a művészet birodalmában.

De az érdeklődőnek se könnyű a feladata, mikor értékel. Magát is belenézi a bírálandó tárgyba. Amilyen maga, ahhoz arányosítja a kritizáltnak vallásos tartalmát is. Valaki egyszer megvádolt: csak ember-Krisztusok mozognak a vásznaimon. De boldog lennék, ha csak ezt a legnagyobb embert megábrázolhatnám. Ahogy a kortársai látták. Bizánci Pantokrátorrá csak a feltámadása után nőtt még az apostolok szemében is. Ha a mai embernek az igazi emberideált tudnám adni. A megváltás az ő ügye, de példaképét utánozni a mi feladatunk, éspedig úgy, hogy általa az Atyához jussunk.

A toluló szavak, a poétika szabályai, s a költő szándékának találkozásából válik a vers. Műhelytitok: a festő is inkább csak keres, próbálkozik, esetleg százszor is. Néha-néha tőle függetlenül a ceruza és befröcskölt papir véletlenjéből eléje áll a jelenés, amire maga se számított. Dehogy is nem, csak nem tudta, hogy hogy jön majd létre. Az ő újjaiból folyt a szín, s bár úgy látszik, hogy szanaszét szaladt az akvarell, mégiscsak ott állt meg, ahol éppen kellett. A művész nem látja pontosan a végeredményt. Dialogizál az előbb készített anyagokkal, s egy pillanatban megtorpan: maradjon így! A vászonra hordott festék és lelke összevág. Nem latolgatja, hogy miért, csak érzi, hogy jó. A fönti kérdező törje most a fejét: vajon benne van-e az a válasz, amire kíváncsi.

Hej! ha az első nyomtatott példányt az apámnak adhatnám. A katonaságnál csak a szabóságig vitte, de szakmájában bármi kalandra, ami rendkivüli volt, fölcsillant találékony szeme.

Meg az anyámnak. Aki saját kezével dagasztott cipóját küldte hetenként Pestre. Lapozna, lapozna, s tán szomorkásan megjegyezné, akár az akadémia végén a stíluselváltozásom miatt: fiam, kár volt neked Rómába menned.

Bárd János püspöknek csak holtában hálálkodhatok. Pedig a « csordaszellem » ellentáborában megoldotta, hogy akadémiára juthassak.

Belon Gellért püspöknek mekkora örömmel küldöm tiszteletpéldányomat. A megnemértés nehéz időiben egyetlen Áronomnak, akinek köszönhetem áttételekkel a római diplomát is.

A barátaimnak, akik bármi módon segítettek a művészi kifejezés lehetőségei felé. Talán kíváncsian, aggódva figyelték: mi lesz velem. Az együttérzésükkel segítettek. Együtt mázoltuk a nagy templomfalakat. Köszönöm, hogy bíztak bennem.

Ajánlom azoknak, akik szeretik a szépet, ha ez nem is mindig szép. Inkább a kimondás tudása. Kifejező. Valami mélyebb gondolat, amely a természet vonalaiban nem létező. Esetleg disszonancia, amelyből felfakad a vágy a harmónia után. Az igaziság, amit a külsőségek, megszokottságok megölhetnek. A valódiság édesítő hiúságok nélkül, kegyes csusztatások nélkül, hasznos blöffök nélkül, felöltöztetett cicomák nélkül. A tiszta evangélium hamisra festett színfalak nélkül.

Nyujtom a magánosoknak, az elmélyedést kedvelőknek, a kiskamra titkaiban gyönyörködőknek. Akik összerázkódnak a csinadrattára, s az intimitást, a finom beleérzést nagyobbnak tartják a bohóckodásnál vagy divatos fellengzősségnél.

A keresőknek, akik nem korlátozzák be önmagukat. Dialógusba mernek kezdeni, mert utána mindig gazdagodnak.

A jóakaratú embereknek. Rájuk épül a karácsonyi ének, velük terjed az Isten országa. Mindenütt ott vannak, fajra, vallásra, világnézetre való tekintet nélkül. Nem épített városok, zászlót lengető tömegek, országhatárokkal bekerítve, mert ez a birodalom a lelkekben van.

Róma, 1982 november 11-én, Szent Márton napján.

Prokop Péter

1.

Uram, irgalmazz!

Könyörgő két kezem Feléd kitárva
szívet utánoz üres markom:
Szíved lehajló irgalmára várva
hiányom szemed elé tartom.

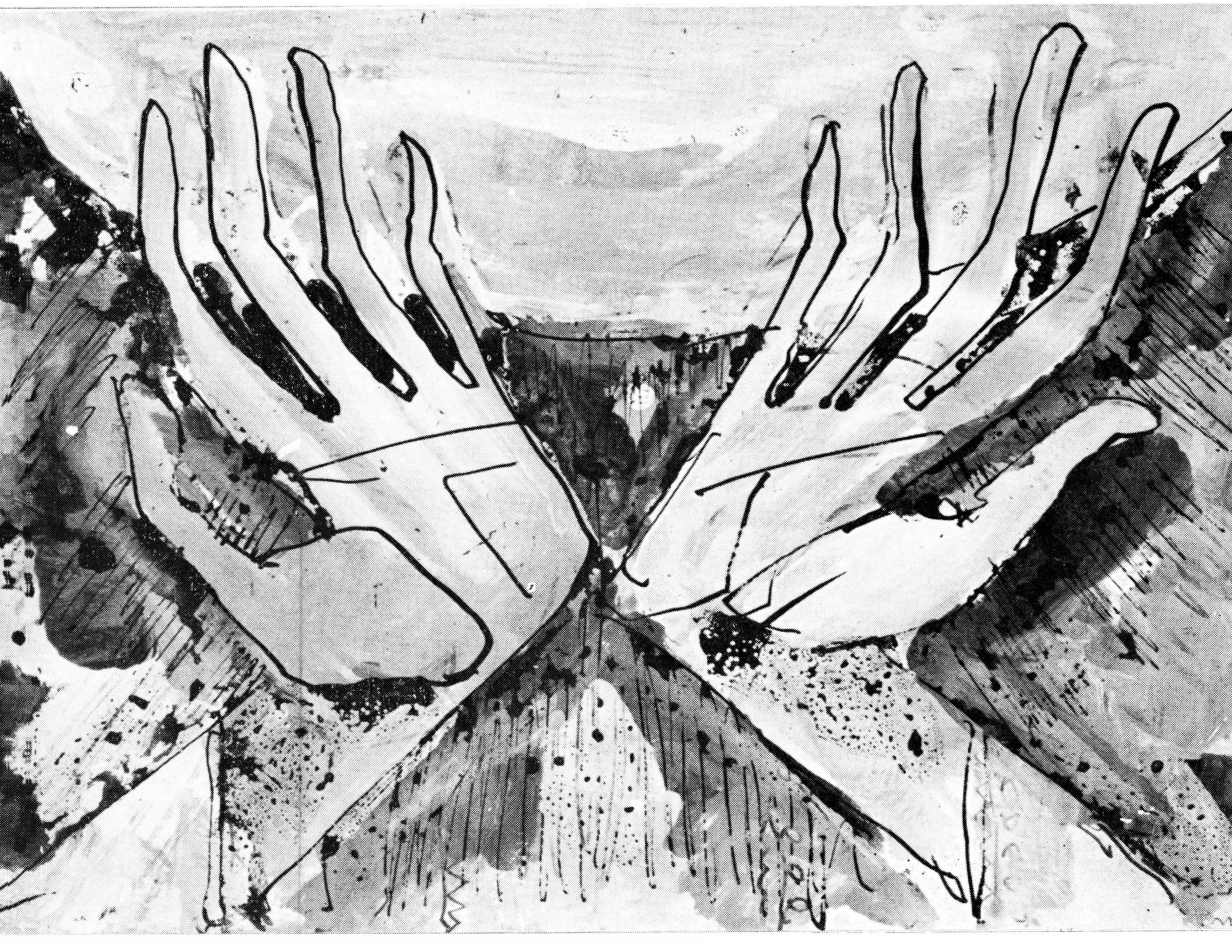

Orante

2.

Krisztus, kegyelmezz!

Szólj egy jó szót majd érdekemben
ha eljutsz fényes országodba —
közelg a vég, csupán azért esengem
ne nyeljen el a séol sötét torka!

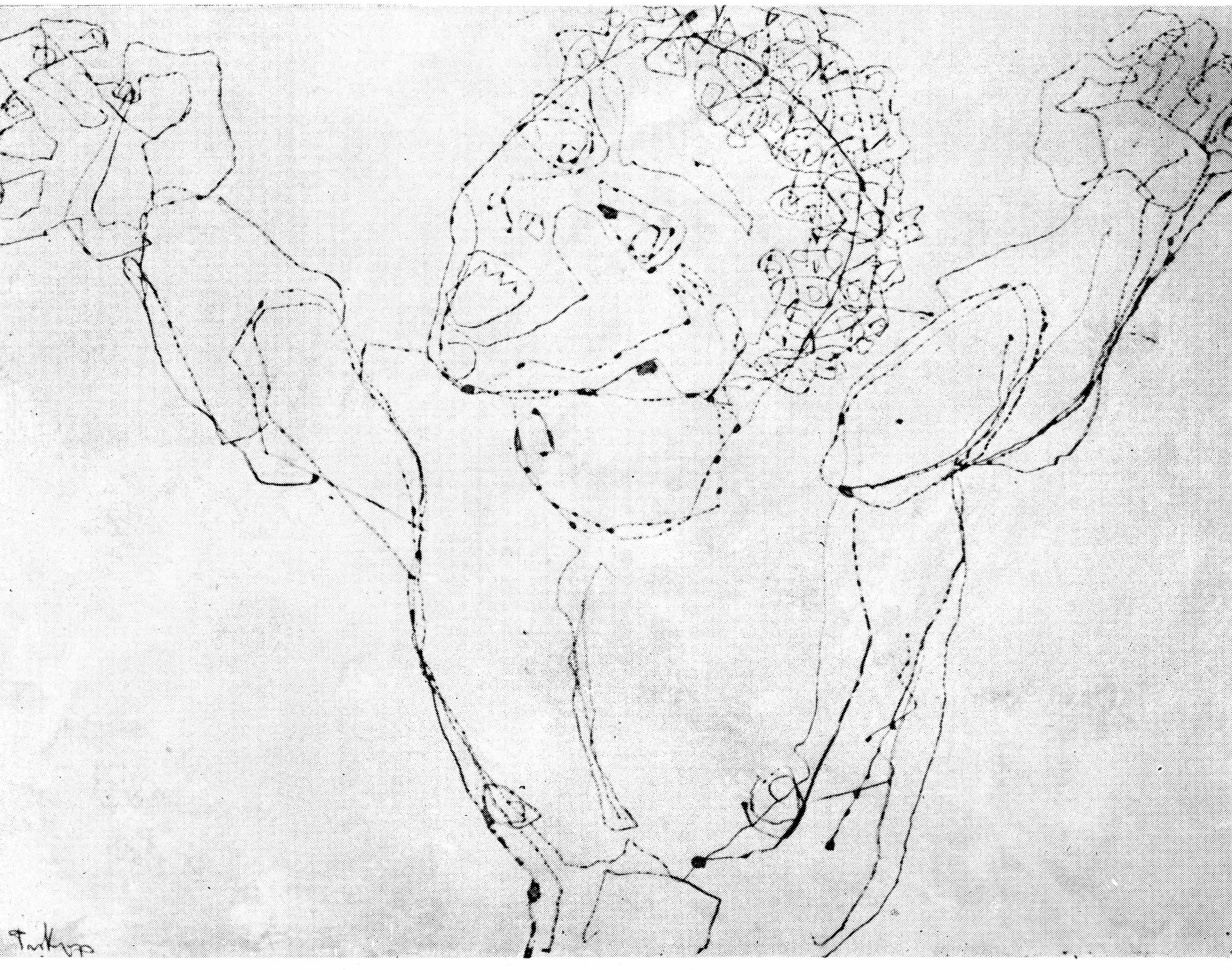

« Emlékezzél meg rólam, ha országodba jutsz! »

3.

Uram, irgalmazz!

Kezem üres, semmim sincs csak e hárfa
szólj hát hozzám, ha húrját pengetem
irgalmad szent szavára várva!
Ezért esengek: irgalmazz nekem!

« A mélységekből kiáltok Hozzád! »

4.

Krisztus, hallgass minket!

Barátom vagy, Szívedre hajtom szívem
Az áldás vagy: Tőled mindenem
Magad adod naponta ennem —
kenyerem vagy, áldott Istenem!

« Mindennapi kenyerünket... »

5.

Krisztus, hallgass minket!

Midőn a végső óra üt és majd hörögve
én is átélem szent agóniádat
aléltan bukva le a rögre —
hadd mondjam akkori imádat!

« Ne az én akaratom legyen, hanem a Tied! » (Olajfák-hegyi ima)

6.

Mennyei Atyaisten!

Atyám vagy, Fiad adtad értem,
tékozló Isten tékozló fiadnak!
A kérést-hálát mindig újrakezdem
és áldást mondok örök Irgalmadnak.

Mennyei Atyaisten

7.

Megváltó Fiúisten

Felmagasztaltan a bitófáról
közel voltál már hallgató Atyádhoz —
egyetlen sajgó seb kimondhatatlan
eget hasító-táró fájdalomban.

« Beteljesedett »

8.

Szentlélek Úristen!

Alázuhog az izzó áradat
a lángok áttörték a mennyfalat
a jeges űrt is felmelengetik
és elhatolnak jeges szívekig.

Pünkösdi tüzes nyelvek

9.

Szentháromság egy Isten

A rajz, a szó, sőt lángoló zene
mely azt hinné, hogy Téged nemzene,
nevetség — mégis ábrát rajzolunk,
lásd meg a szándékot: szívet hozunk!

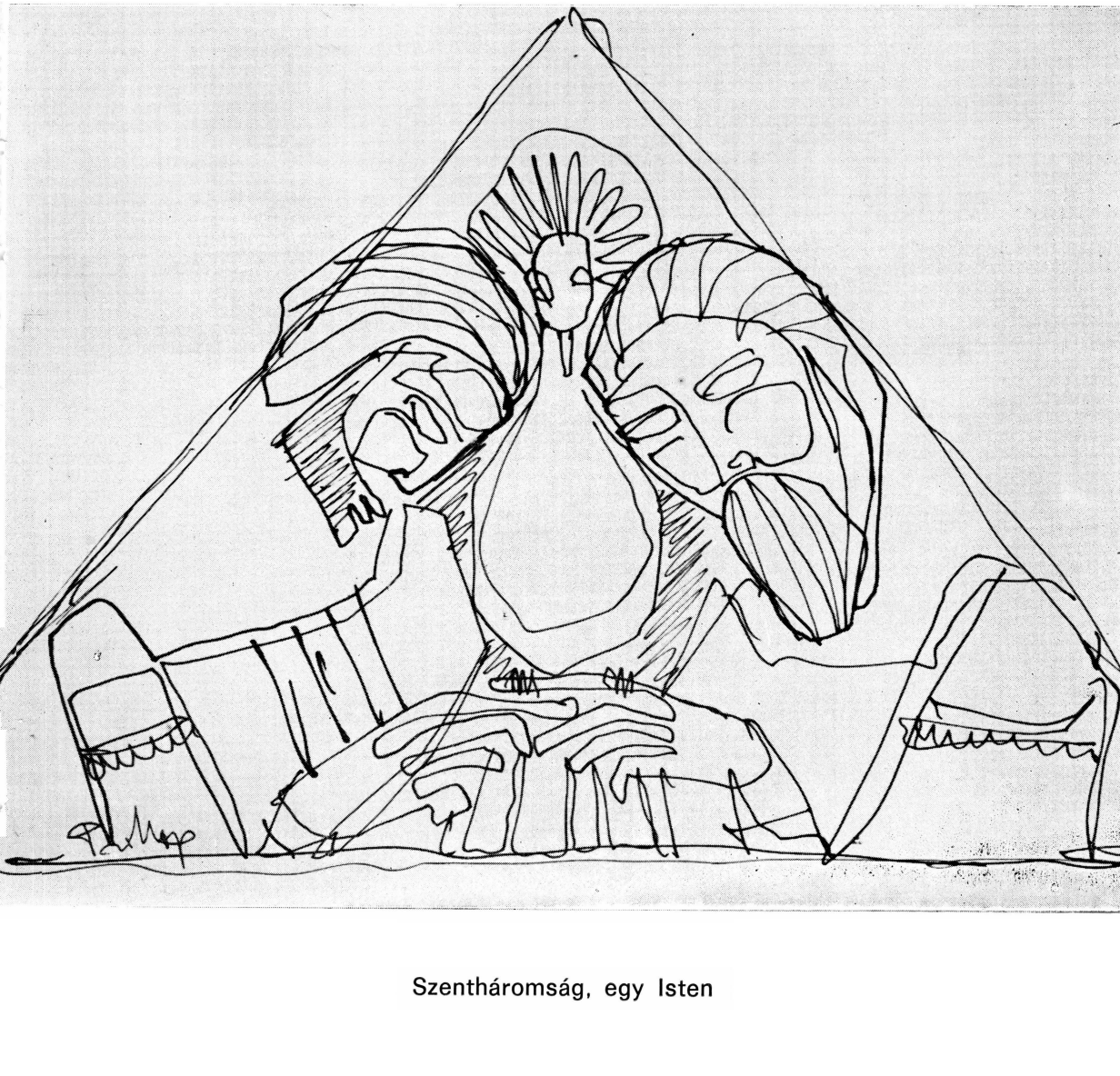

Szentháromság, egy Isten

10.

Az örök Atya Fiának Szíve

A Szívedben az Ige öltött testet
mindig a tékozló fiút kerested
akit az Atya lesve vissza vár
mígnem házába újra eltalál.

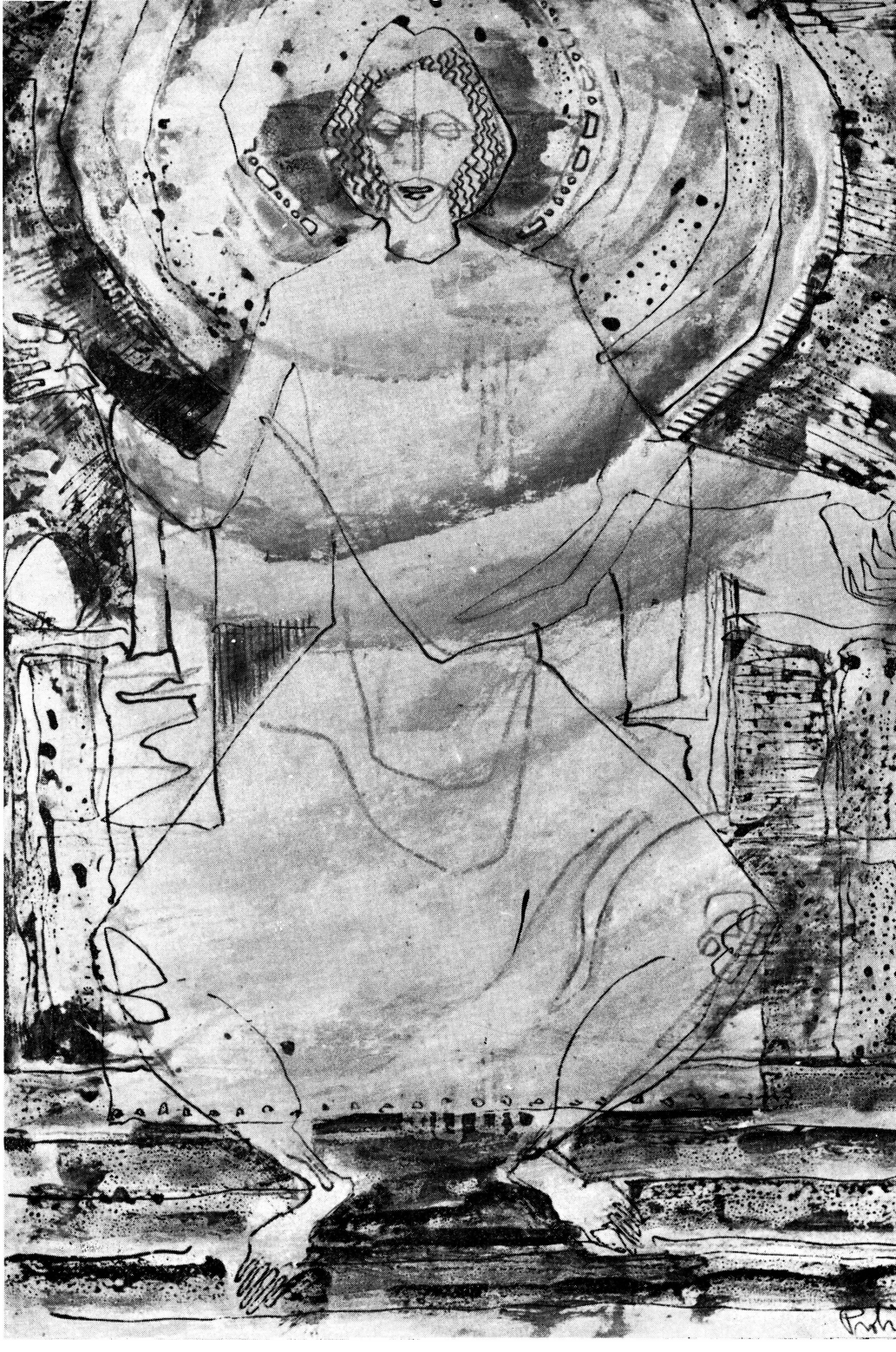

Eszkatológia

11.

A Szűzanya méhében a Szentlélektől alkotott Szív

Földünk gyümölcse, szűz Asszony szülötte
lehajló irgalmad már mindörökre
eljegyzett minket, testvérünk maradtál
és nékünk is új Édesanyát adtál.

A Próféták Szűze s az Eljövendő

12.

Isten Igéjével lényegileg egyesített Szív

Midőn reádszakadt az egyedüllét
s csupán a hold maradt hűséges társad
Atyáddal társalogtál. — Bár a sátrad
közöttünk verted fel, az Ő vendége voltál.

Az Istenember imája

13.

Végtelen fölségű Szív

Tekinteted a csillagok tüzét
kezed az áldást hinti szét
ha Téged látunk, mindig látjuk Őt
Atyád, az értünk reszketőt.

« Aki engem lát, látja az Atyát is »

14.

Isten szent temploma

Gyermekmosoly, majd férfi keblén vérfolt:
Emmanuel! a vállad súlyos égbolt
karéját tartja: Isten sátorát —
a mennybe látunk két szemeden át.

Jézus Szíve, Isten szent temploma

15.

A Magasságbeli szent szekrénye

A templomból az isteni Dicsőség
Szívedbe költözött — test s vér:
az Élet vagy, kegyelmi bőség —
a Jelenlét szekrénye lettél.

Kenyér és bor színe alatt rejtőzve

16.

Isten Háza, mennyország Kapuja

Isten Jelenléte, mennyország kapuja!
Mennyi a magányos, aki még nem tudja
hogy velünk maradtál, sőt bennünk lakásod
hiszen a Szentlélek bennünk a Te Másod.

Örök liturgia

17.

A szeretet lángoló tűzhelye

Mindig lobog, de ki nem merül lángod
kozmikus kohó — e didergő világot
melengesd, gyújts meg szíveinket.
a hőhaláltól ments meg minket!

Kozmikus kohó

18.

Az igazságosság és a szeretet tárháza

Igazságosság vagy és szent szeretet
egyesek követnek, mások ellened
tusakodnak — hová állok én?
Rejts el ellenemtől Szíved közepén!

Vele, vagy Ellene

19.

Jósággal és szeretettel teljes Szív

Jézus, jó Pásztorunk, csak eggyel törődöl
míg a többi bárány bolyong legelődön?
Mentsd meg valamennyit Szíved vére árán
azért lettél értünk feláldozott Bárány!

Az eltévedtet hazahozza

20.

Minden erény mélysége

Értünk bűnné lettél, Te az Ártatlanság.
Szíved gazdag élet, erény kútforrása
Általad lett áldott a latrok lakása
s bogáncs-termő földünk az Úr aratása.

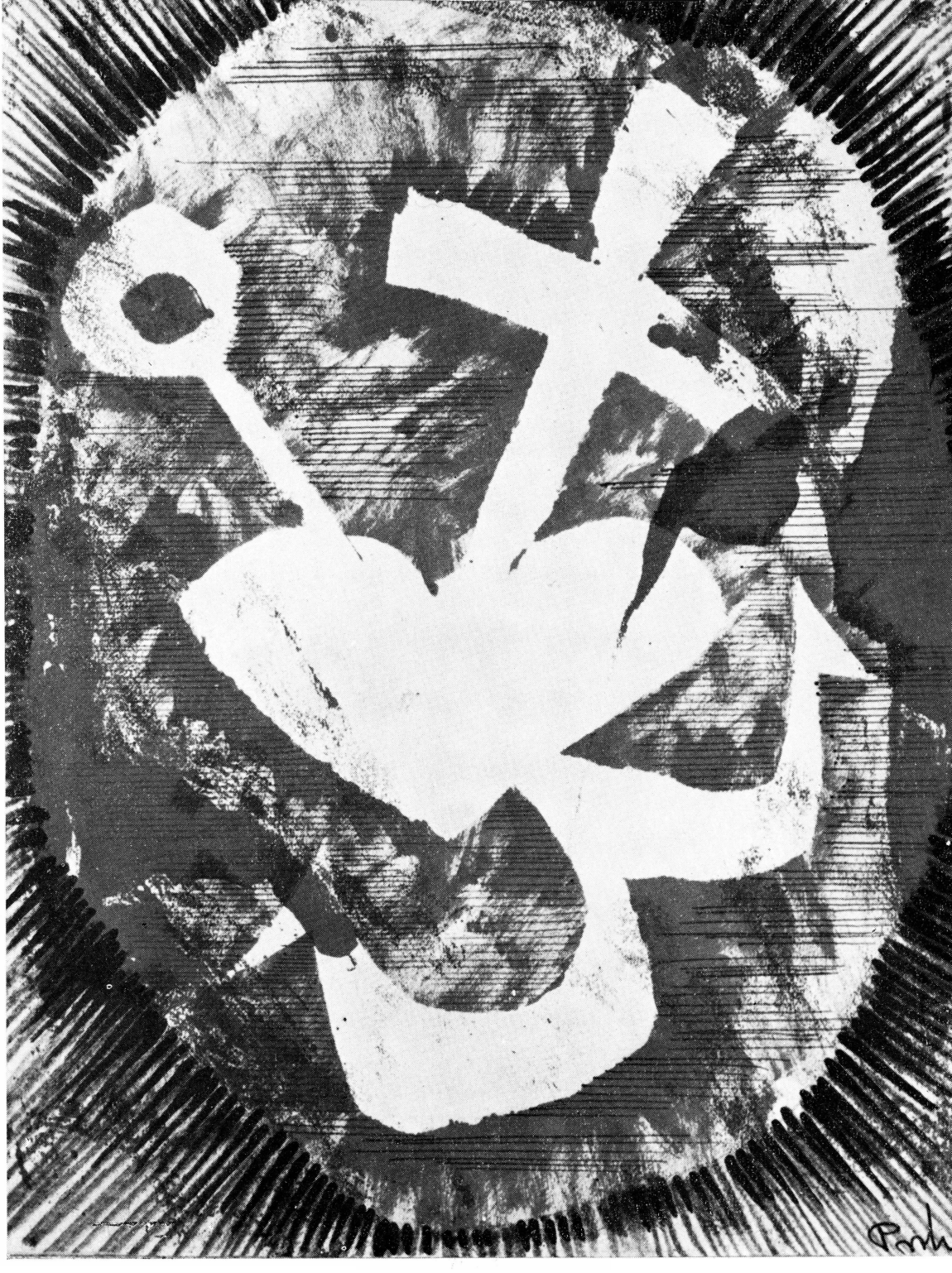

Hit, remény, szeretet

21.

Minden dicséretre legméltóbb Szív

Csillagra szegezted elszánt tekinteted
nem riadtál vissza, a Hangot követted
sztár-csillaghullásban Te vagy a Csillagunk
utat nem tévesztünk, ha melletted vagyunk.

Nem riadt vissza

22.

Minden szív Királya és Középpontja

Királyok királya, koldusok barátja
az Atya mosolya ragyog rá orcádra!
Szereteted mozgat napot és csillagot!
Minden hatalom már tenéked adatott.

Christus vincit, Christus regnat, Christus imperat

23.

A Bölcsesség és a Tudomány kincseit rejted

Bölcsesség, tudomány egyszer véget ér
marad a Szeretet, amely többet ér
kincsnél, hatalomnál és gyönyöröknél
Szeretet az Isten! Ki szeret, Benne él.

Négyarcú evangélium

24.

Az Istenség teljessége Benned lakozik

Tőled jöttem, csermelyként csordogáltam
Beléd veszem a rám váró halálban.
Mint tengermély sóvárgom Teljesség után
ömölj belém, árassz el, boldog Óceán!

Alfától — Ómegáig

25.

A mennyei Atyának Benned kedve tellett

Alámerültél bűneink vizébe
Te lettél újult tisztaságunk
Atyád miattad kedvel minket —
Testvérünk, mindörökre áldunk!

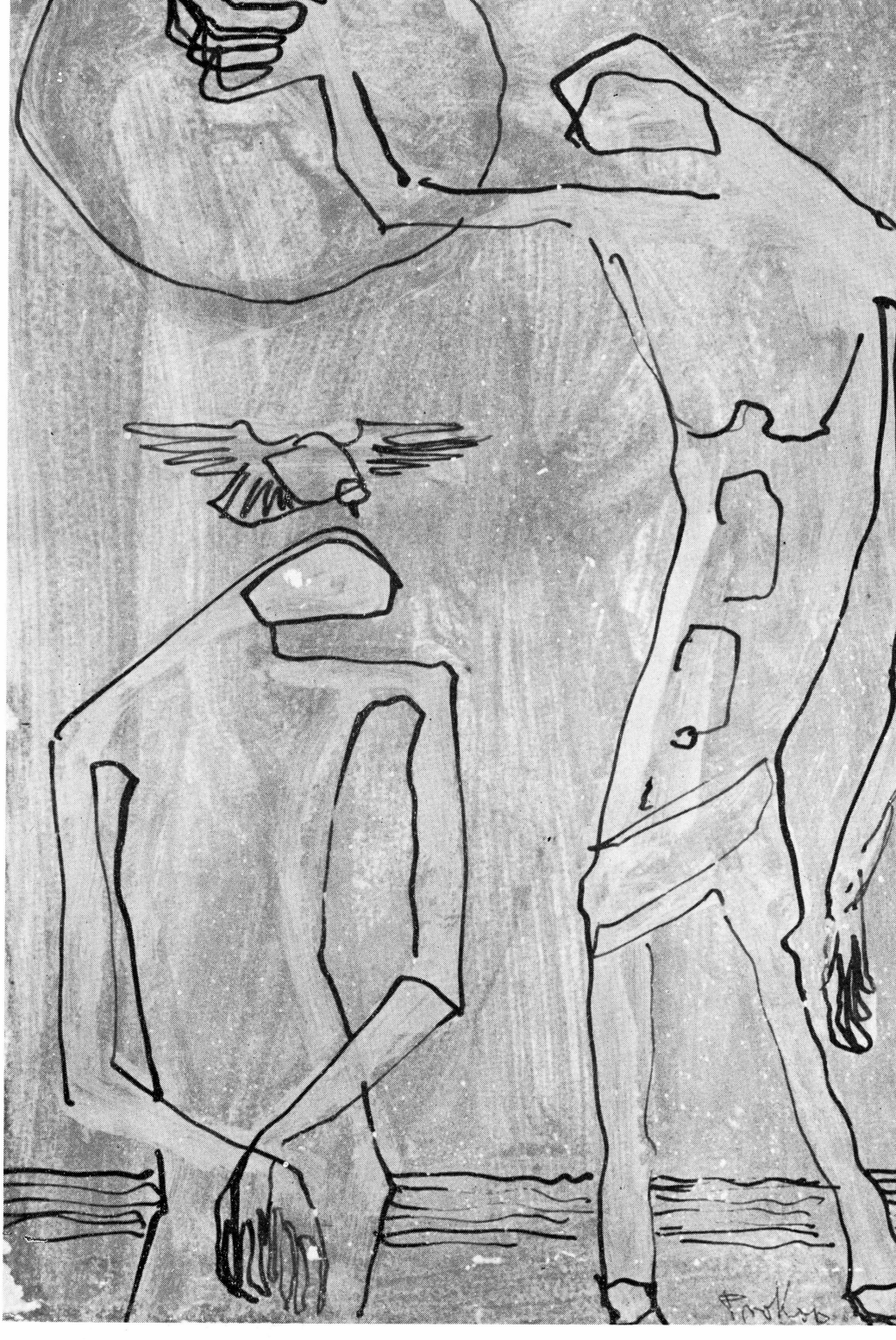

« Ez az én szeretett Fiam! »

26.

Teljességedből merítettünk mindannyian

Jézus, Te vagy a Jóság magvetője!
enyésző csíralétünk Teljességre
tör — bogáncs és konkoly nő meződben
mivé leszünk ha begyűjtesz csűrödbe?

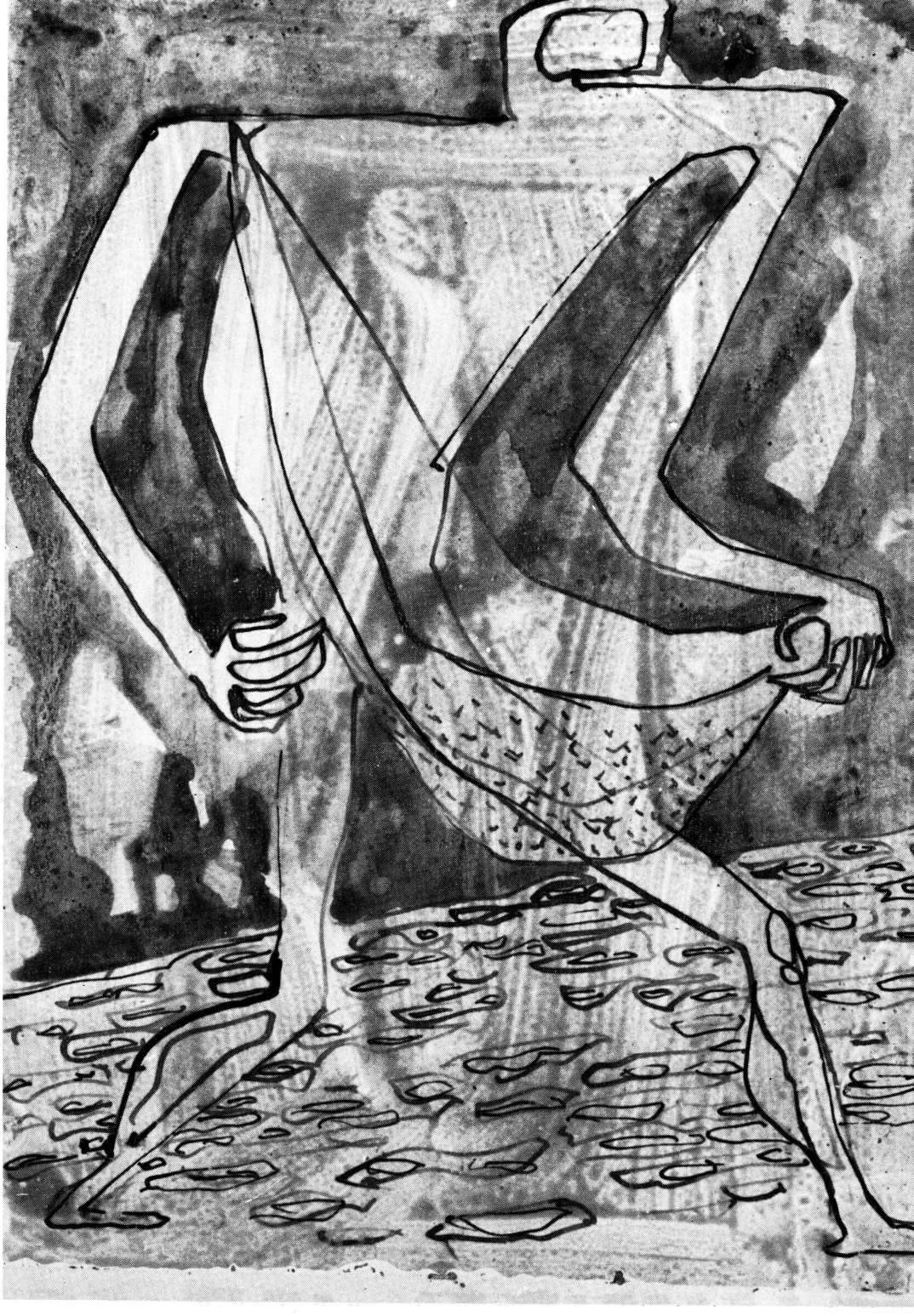

« Kiment a magvető vetni... »

27.

Örök halmok kívánsága

Galileának halmai még visszhangozzák
a szívhez szóló boldogságokat —
mikor leszünk hát méltók Hozzád
s utánozzuk az örök halmokat?

Hegyi beszéd

28.

Béketűrő és nagyirgalmasságú Szív

Atyád a ház végében vár reánk
ezt Te hirdetted nékünk —
üres kézzel, de megtört szívvel
térünk meg tékozlón — elvetted vétkünk.

« Atyám, vétkeztem ellened! »

29.

Dúsgazdag a Hozzád fordulókhoz

Magas mennyország kolduló Urát
helyettesíted — mennybe lát
ki arcod látja. Dúsgazdag vagy,
de szomjazod, hogy szomjúhozzalak.

« Uram, hogy lássak! »

30.

Élet és szentség forrása

Csak szív érti a másik szív szavát:
az ifjú János tudta ezt. Önmagad
adtad midőn a falat körbejárt.
Szívedből élet és szentség fakad.

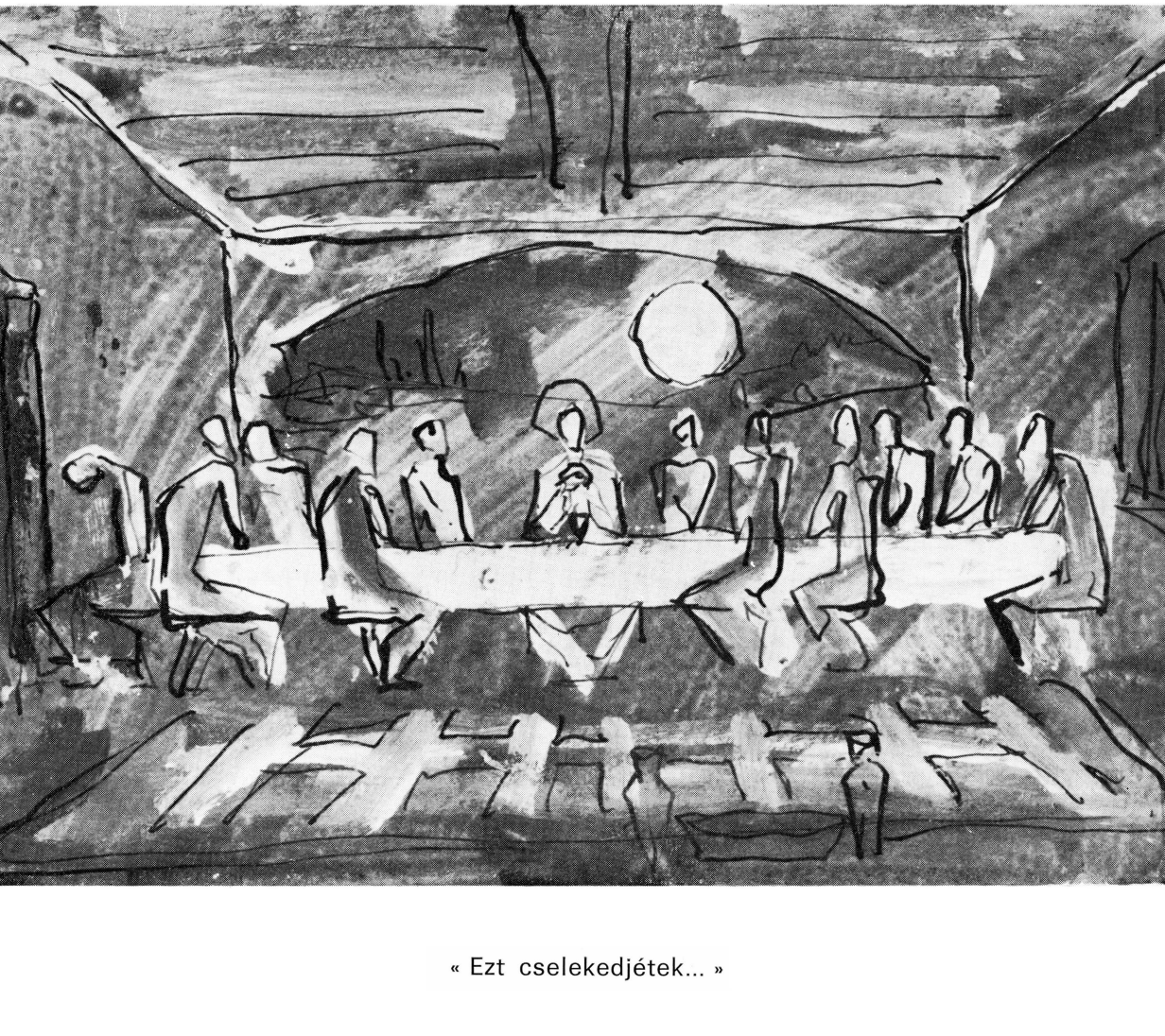

« Ezt cselekedjétek... »

31.

Vétkeinkért engesztelő áldozat

Mindannyiunknak innunk kell a kelyhet
a sorsom — sorsunk — elvégeztetett.
Te állj majd mellettem angyal helyett
te megjártad a poklot, mennyeket.

« Múljék el tőlem e pohár! »

32.

Gyalázatokkal tetézett Szív

Szókáosz tombol, vad tömeg kiáltoz
üvöltés-tengerbe merül el az örök Ige
mielőtt visszatérne végleg az Atyához
lent várja még a föld sötét szíve.

« Méltó a halálra »

33.

Gonoszságainkért megtört Szív

Féreg vagy már a porban, nincsen arcod
dicsőséged a sár és szenny takarja
folytasd csak végsőkig a harcod
ez lesz a gazság alkonyatja!

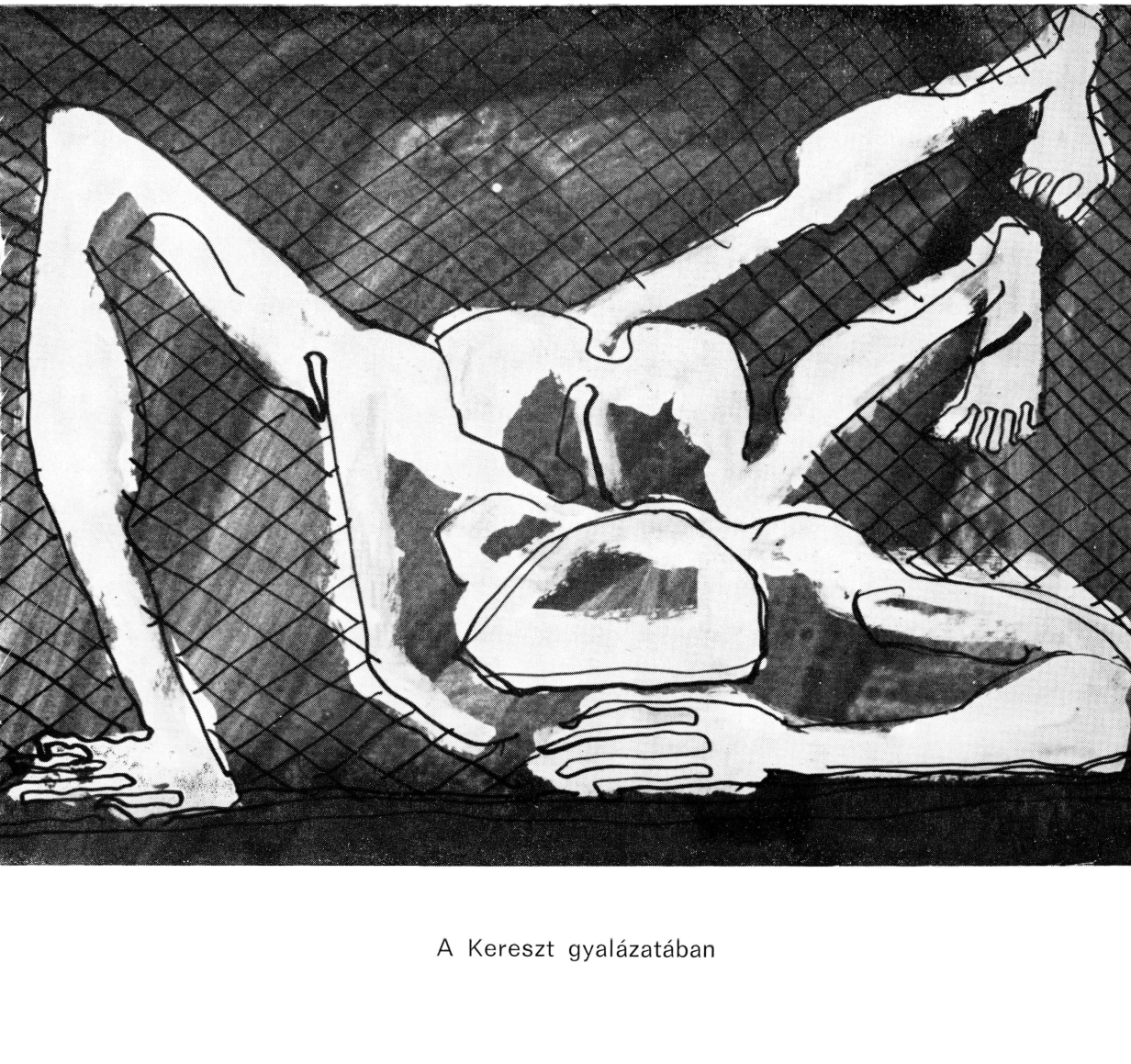

A Kereszt gyalázatában

34.

Mindhalálig engedelmes Szív

Hiába kiáltoztál — nem volt menedék!
mivel miattunk bűnné lettél, üres ég
terült reád — de midőn lelked kilehelted,
Kettőtök Csóját adtad át: a Lelket.

Beteljesedett

35.

Lándzsával átvert Szív

A lándzsa nemcsak Szíved szúrta át
de megsebezte fájdalmas Anyád
s az örök Szereteten sebet ejtett —
Atyád miattad minket nem felejthet.

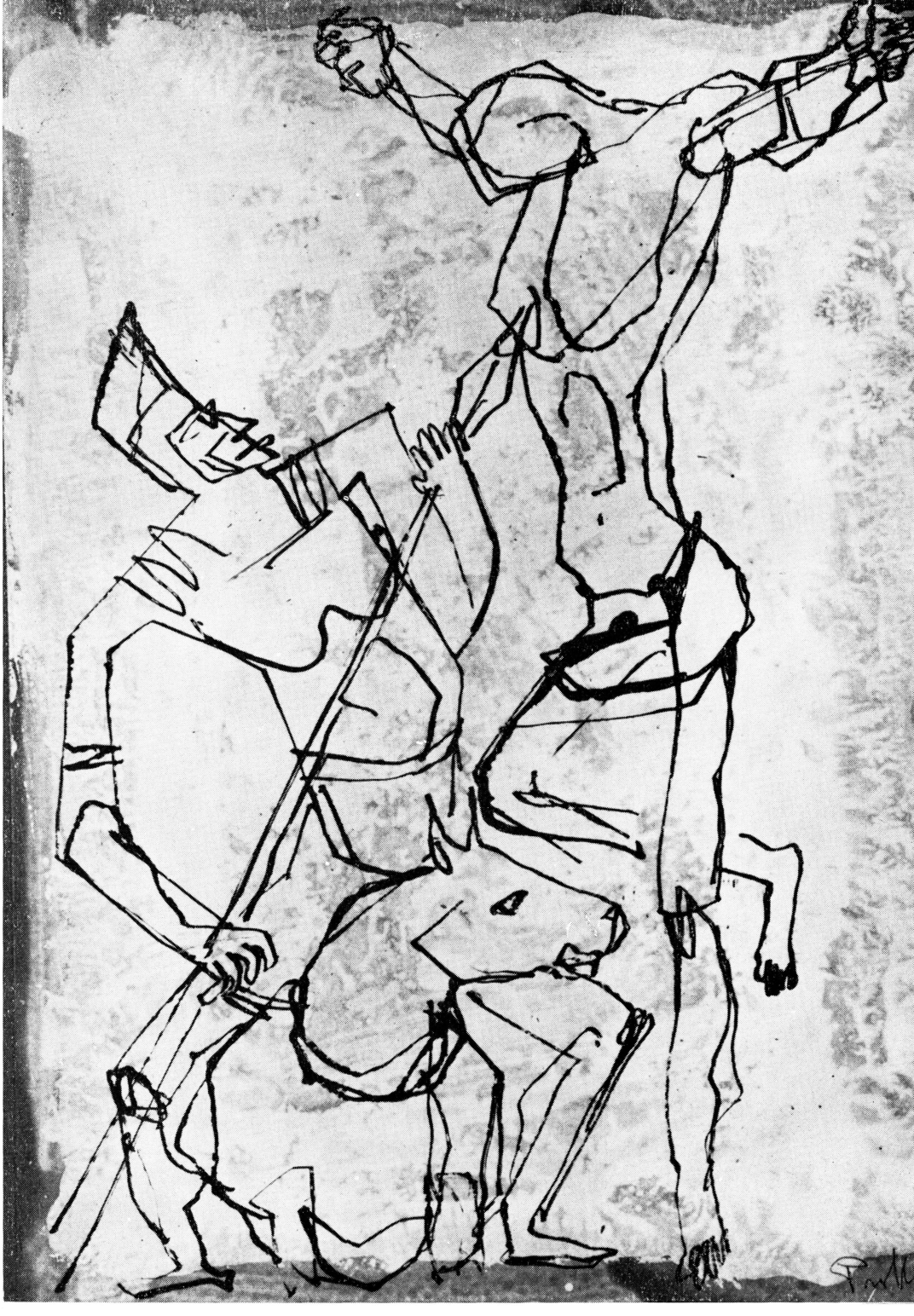

Lándzsával átdöfött Szív

36.

Minden vígasztalás kútfeje

Az öröm napja fölvirradt reánk
legyőzted végleg a halált
közöttünk élsz már halottak Királya
Vigasztalód az öröm kútforrása.

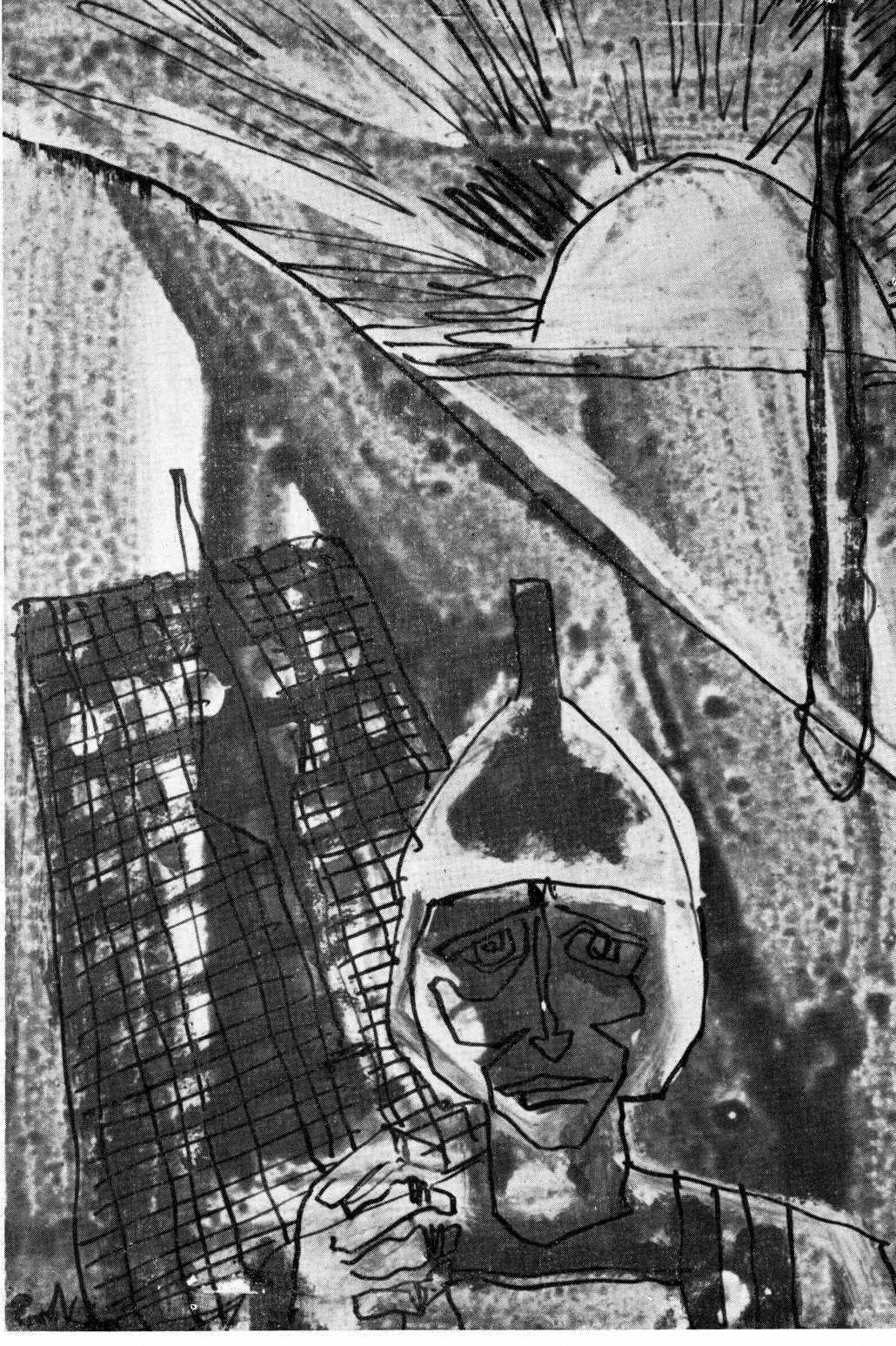

A harmadik nap hajnala

37.

Életünk és Feltámadásunk

Nevét hajdan fényes felhőre írta
vagy tűzbokorban rejtegette
az Úr: « Vagyok, aki Vagyok ».
A Dicsőség most fejeden ragyog.

« Én vagyok »

38.

Békességünk és kiengesztelődésünk

A húsvét napja fényesen ragyog
üres sírjából száll felénk a Béke.
« Ne féljetek! — bár felmegyek az égbe
világ végéig veletek vagyok! »

« Szent asszonyok jókor reggel... »

39.

Bűnösök áldozatja

Bárányként mindig föláldozva —
habár már nem csorog a véred
közöttünk élsz Te életadó Élet:
győzelmi zászlód hordozza a néped.

A végső állomás

40.

Benned reménylők üdvössége

Jézus, az élet kell nekünk
Te vagy az üdvösségünk
ne hagyd hogy kialudjék
apró kis lángunk, imbolygó reményünk!

Föltámadott

41.

Benned kimúlók reménysége

A véget, végemet naponta várom.
Add, hogy ne érjen készületlen
majd tolvajként megérkező halálom —
rejts már most el irgalmasan Szívedben!

Új világ

42.

Minden szentek gyönyörűsége

Veronikád kendője lelkem: mélyen
bevésve rá gyönyörűséges orcád.
Te vagy már most is üdvösségem
és Te leszel a Vég: az Istenország.

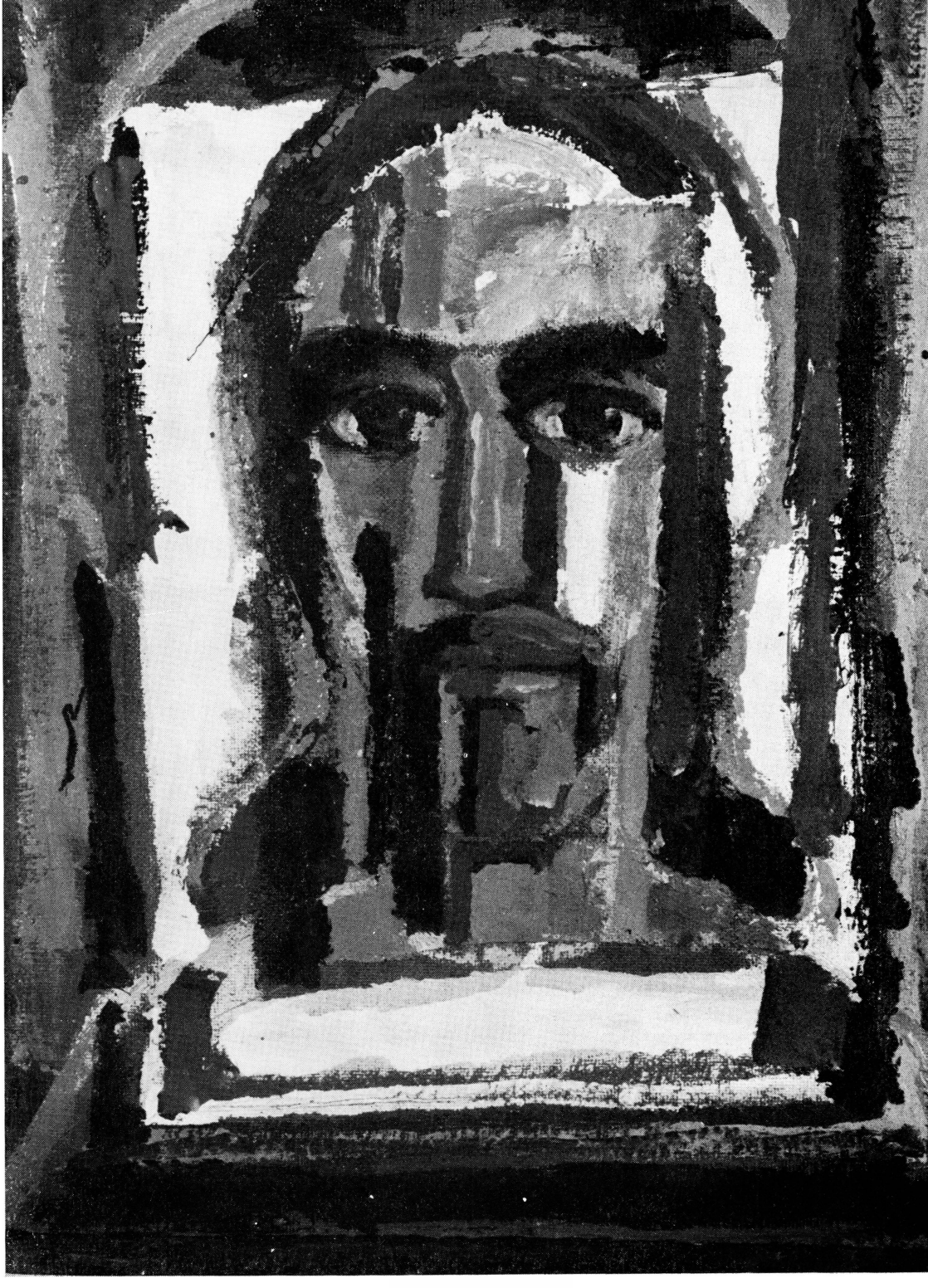

Visio beatifica

43.

Isten Báránya, kegyelmezz nekünk!

Most már tudom, hogy nálad az öröm!
Kegyelmet osztó, kegyelmezz nekem!
A szívemből a boldog vérkörön
az élet zsong — feléd száll énekem.

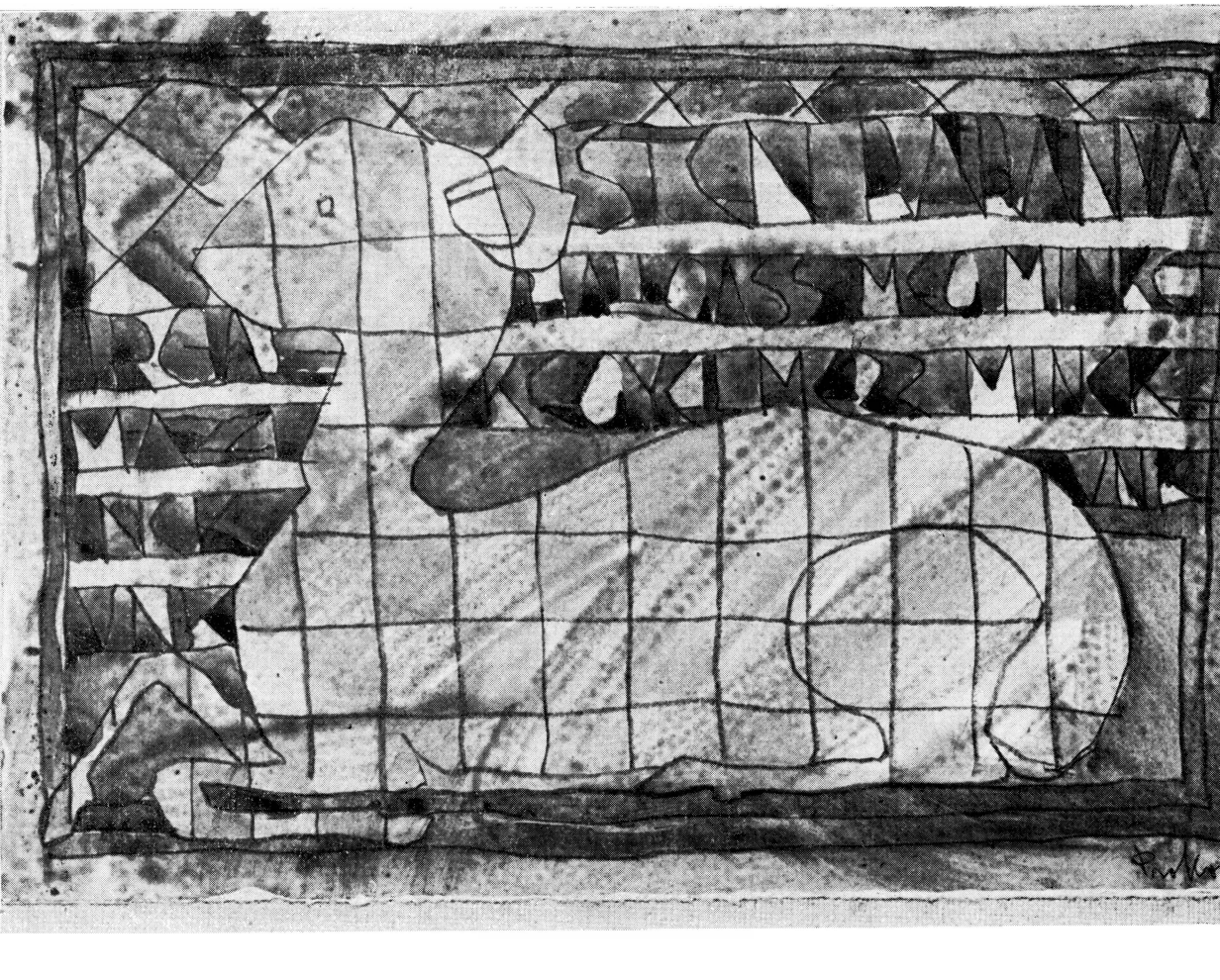

Életünk geometriája

44.

Isten Báránya, hallgass meg minket!

Elnémítottak mikor megölettél.
Egyetlen szószólónk Te lettél
hallgasd meg könyörgő imám
hisz ott ülsz már az Isten trónusán!

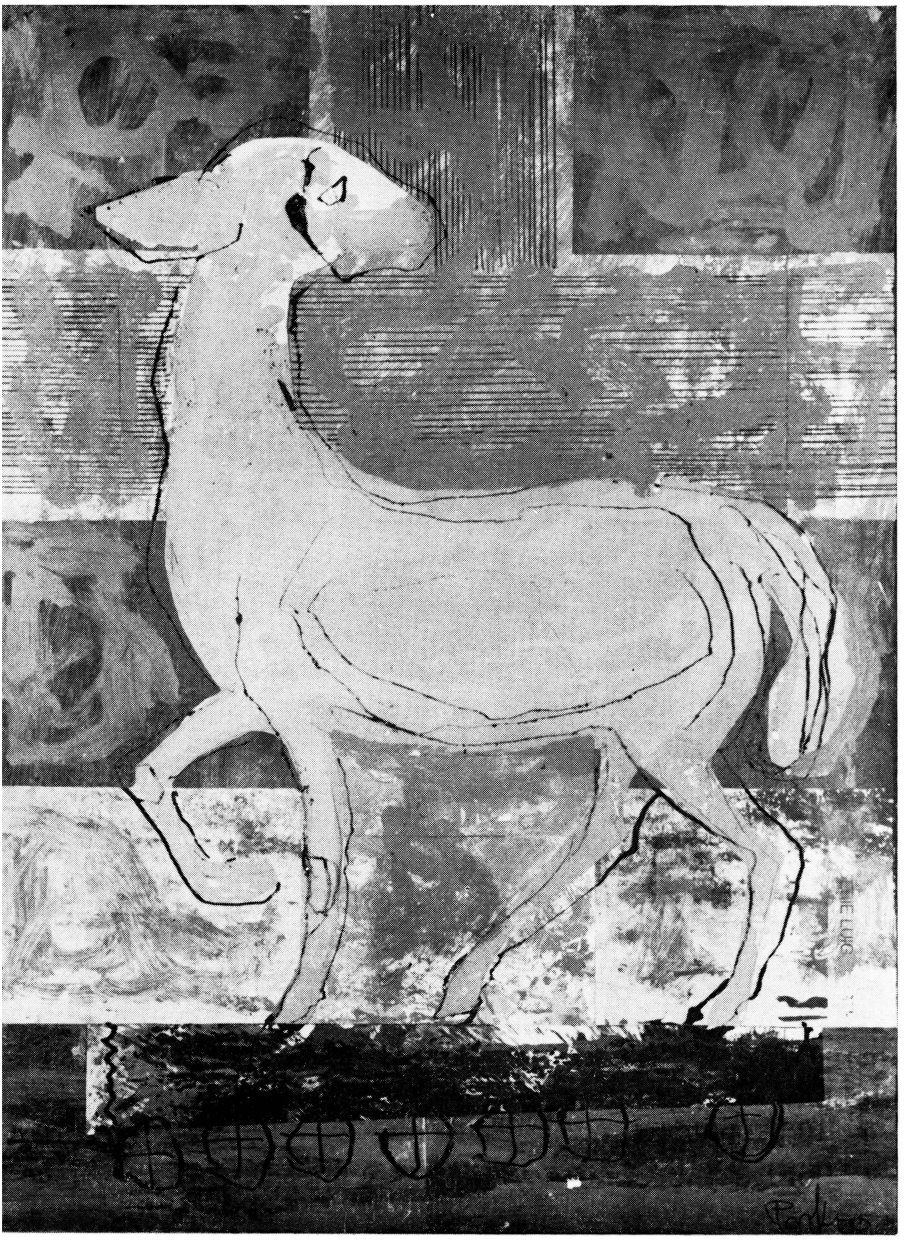

Apokalipszis

45.

Isten Báránya, irgalmazz nekünk!

Akkor majd nem lesz már titok:
az Élet hét-pecsétes könyvét megnyitod.
Könyörgöm: irgalmazz nekem —
a boldogok közé iktasd be a nevem!

A dráma megdicsőülése

46.

Szelíd és alázatos Szívű Jézus!

Szelídség nyílt virága, béke-illat
Isten alázatának tiszta mása!
Szívünk tiédhez alakítsad
legyünk a Szeretet lakása!

Szelíd és alázatos szívű Jézus, tedd szívünket Szívedhez hasonlóvá!